

Eppu Normaali, Kuulen Parran Kasvun

Olin pesstn tipautettu,
paksu kenpoikanen
mietin mit tulis musta,
julmettu miehenroikale

Miss muualla kuin tiell
rekka-repsikkana
miss iti ei kiell
jos lipsahtaa ruma sana

Siell nielee kovikset
hike ja rasvaa,
niill hauikset
sek parta kasvaa

Sielt vasta vuoden pst,
kotiin soittaisin,
kertoisin sst,
takaa kuudentuhannen mailin

Sitten lhdin matkaan
tie vei minut lpi maiden, vuorten ja meren
ja vain levottoman veren
kohinan korvissani
mukana kuljetin matkallani

Ja parran kohisevan kasvun
kuulla sain viimein vuosien pst,
olin kunnon rekkamies, suuri, karvainen ja peloton
ei kotia, tiet vain, tiess katse eloton

Ents sitten jos kova karju lie,
ei karjua pelk asfalttitie.
Ei helpota yksinisen taipaletta,
ett auto ei ymmrr puhetta

Siisp palasin takas, perustin huoltiksen,
seurani kohentui monin verroin,
kun pojanklopeille kerroin
hurjia tarinoita,
enk kuunnellut itien marinoita
joiden pojat lhti tielle,
kun uskoï tarinoita
joihin uskon pian jo itsekin

Ja aina kun rekka ohi
asemani pyyhkisee,
vanha sydn hypp kurkkuun
ja siell se nyyhkisee

tttttt, hyrrhyrrhyrr....